

TUNTEMATON

Tuntemator

Aamuisenkalvakas aurinko ei lämmittänyt Raymond Stumplehartin siuksia siinä, missä Varukilainen viina kiersi pehmeästi hänen suonissaan.

-Borek. Henkäisi palkkasoturi ja pakaseen tulvahti höyrypilvi joka velloi läpinäkyvänä laihaan, mutta varus-tautuneen miehen kasvojen ohi.

-Niin, korpraali? Mies sanoi ja katsoi alas itseään puolta lyhyempää kääpiötä silmiin kypärän alle, kääpiötä pienellä k:lla.

-Kuinka pitkälti täältä on Turmajoelle? Keskenkasvuinen soturi murahti ja korjasi selkälaukkuun.

-Sanoisin puoli päivää.

-Vähintään. Kommentoi Erik taustalta ripaus väsynyttä katkeruutta äänessään. Raymond oli johtanut Borekia, Ollusta, Erikiä ja Moragia Bolzarista Vahtiaukealle ja Vahtiaukealta suunta-
na Turmajoen takainen Vorgaan kaupunki. Palkkasoturien legioona hajonnut, kun Iana, Rayn arvoasteikolla korkeampi vaimo, oli lähettänyt korpraalin joukkoineen tutkimaan erästä Jylhälän puroille louhittua kaivosta. Seurauksena oli sala-ampujien väijytys ja haava Ollusin käsivarteen. "Golshoin albiinokääpiöitä" oli Morag raivonnut. Viisi soturia, pienin edellä, laskeutuivat syksyistä rinnettä alas. Ray heitti tyhjän pullonsa reunan yli. Ollus piteli olkaansa ja kiroili. Morag kiristeli hampaitaan tatuoitujen kasvojensa alla ja puristi sotasäilänsä pitkää sijaa. Erik lyllysi jäljessä ja puhisi par-taansa.

-Mieleni kaipaa sotaa ja taistoa. Ju-
listi Morag Ollusille.

-Minä en kipua puuhun, en sitten koskaan, paitsi jos kissa on siellä. Ollus ynähti.

-Mitäh? ärähti Morag ja näki kuinka Ollus kouraisi haavaansa, kaatui ja jäh-mettyi paikalleen.

-Voi valvatti! Myrkkyyä. Totesi Ray. Morag tarkasti pulssin ja vahvasti

-kuollut on hän.

-Hänet on haudattava. Urahti Erik ja pyyhkäisi hikipisaran pyöreältä nenältään.

-Oletko tosissasi, kuka jumala siitä tykkäisi? äyskäisi Ray Stumblehart.

-Hauta.

-Poltto.

-Hauta!

-Polt...

Morag keskeytti

-Tehkäämme kompromissi, älkääm-me haudatko, älkäämme polttako älkääm-me edes polttohaudatko. Sudet maukkaan ruoan Olluksest' saavat, mikäli myrkkyy kaikonnut on. Erik oli hiljaa koko yhdeksäntuntisen matkan ruumiilta Turmajoelle; jättää nyt ihmisruumis haaskoille, rienausta! Oli iltapäivä ja kellastunut koivikko avasi tuulisen näkymän Turmajoen kauneudesta ja sen takaisten mäkien sulavista muodoista ennen Vorgaan kaupungin pilkkottavia, korkeimpia torneja.